

طرح درس داستان گویی دیجیتال برای مشارکت در جامعه

مناسب برای دانش آموزان کلاس ۹ تا ۱۲

مدت زمان اجرا: ۳ تا ۹ ساعت

مرور کلی طرح درس

در این طرح درس، دانش آموزان به صورت گروهی یک داستان دیجیتالی خلق می کنند که درباره یک موضوع و مسئله ای است که زندگی آنها را تحت تاثیر قرار داده است. همه ی مراحل تولید در این طرح درس اجرا می شوند: تحقیق و پژوهش، استوری برد کردن ایده شان به صورت تصویری، تمرین گرفتن عکس های با کیفیت، انجام مصاحبه های خوب و در آخر در هم تنیدن همه ی اینها به عنوان یک داستان دیجیتال با استفاده از نرم افزارهای کامپیوتری.

این طرح درس جزئی از یک سه گانه است که البته می تواند به تنهایی هم اجرا شود:

- مقدمه ای بر مشارکت آنلاین در اجتماع
- داستان گویی دیجیتال برای مشارکت در اجتماع
- دسترسی دیجیتال برای مشارکت در اجتماع

نتایج مورد انتظار

- دانش آموزان درباره عناصر داستان دیجیتال و اینکه که چه چیزی یک محصول خوب را می سازد، یاد می گیرند.
- یاد خواهند گرفت که چگونه به صورت یک گروه، موضوعی که انتخاب کرده اند را به شکل یک داستان منسجم سازماندهی کنند.
- یاد خواهند گرفت که چگونه یک مصاحبه خوب را انجام دهند (ترکیب سوالات خوب و تصویربرداری خوب از مصاحبه داشته باشند).
- یاد خواهند گرفت که چگونه تکنیک های عکاسی را برای عکس های خود استفاده کنند و همچنین مهارت هایی در ساختن ویدئو یاد خواهند گرفت.
- یاد خواهند گرفت که به صورت یک گروه، عکس ها و ویدئوهای خود را در یک مجموعه منسجم سازماندهی کنند و بتوانند از نرم افزارهای کامپیوتری یا اپلیکیشن های موبایلی مانند آی مووی (iMovie) و مووی میکر (Movie Maker) و نرم افزارهای ضبط صدا در ساخت این مجموعه استفاده کنند.

آماده سازی و ابزارهای آموزشی

- مقاله *داستان دیجیتال* دیجیتال را بخوانید.
- کاربرگ های زیر را کپی بگیرید:
 ۱. الگوی مصاحبه
 ۲. قالب استوری برد داستان گویی دیجیتال
 ۳. شات های دوربین
 ۴. توصیه هایی در مورد تولید
 ۵. فرم رضایت نامه والد یا سرپرست
 ۶. داستان دیجیتال پس از تولید

برای این طرح درس دانش آموزان می توانند از موبایل های هوشمند خودشان استفاده کنند.

اجرای طرح درس

بخش اول: قبل از تولید (۳ ساعت)

از دانش آموزان بخواهید تا درباره یک سوال یا موضوعی که می خواهند روی آن کار کنند، بارش فکری کنند. سوال ها و مضمون هایی چون:

- موافقان و مخالفان در مورد زندگی کردن به عنوان یک نوجوان در اجتماع.
- ما خودمان را در ده سال آینده در کجا می بینیم؟
- چه چیزی را ما می خواهیم در مورد زندگی مان تغییر دهیم؟ چرا؟ و چگونه می خواهیم آن را تغییر دهیم؟

فعالیت اول: آنچه که دغدغه اش را دارید را در قالب یک داستان دیجیتال تعریف کنید

اجزای داستان دیجیتال را روی تخته بنویسید:

- عکاسی دیجیتال
- ویدئوی دیجیتال
- صدا یا روایت
- متن (عنوان، کردیت و دیگر اطلاعات)
- موسیقی

یک داستان دیجیتال باید روشن باشد، به راحتی قابل درک باشد و روی موضوع خاصی متمرکز باشد. صدا و روایت می بایست به خوبی با عکس ها و ویدئوها ترکیب شود. بلندی صدا می بایست به خوبی تطابق یابد و عکس ها می بایست کیفیت خوبی داشته باشند و جذاب باشند.

برای دانش آموزان شرح دهید که گروهشان قرار است یک داستان دیجیتال بر اساس موضوعی که انتخاب کرده اند، درست کند. داستان دیجیتال آنها حداقل باید یک مصاحبه داشته باشد.

از دانش آموزان بخواهید تا درباره مسائل یا دوره‌های اخلاقی که ممکن است زمان ساختن داستان دیجیتال، برای آنها پیش بیاید، صحبت کنند. برای کمک به آنها در این مورد مقاله ملاحظات اخلاقی را بخوانید. اطمینان حاصل کنید که بحث و گفتگوی آنها نکات زیر را در برگیرد:

- هر زمان که شما یک عکس از یک نفر می گیرید یا ویدئویی از کسی ضبط می کنید یا نقل قولی از یک شخص منتشر می کنید، شما در حال بازنمایی آن شخص هستید.
- بازنمایی یک عنصر کلیدی از هر رسانه است که ما زمانی که در حال نمایش دیگر آدمها به غیر از خودمان هستیم، خلق می کنیم و ما باید مطمئن باشیم که این بازنمایی ما از دیگران باعث نمی شود تا یک تفسیر یا برداشت اشتباه از دیگران نسبت به شخصیت بازنمایی شده در پروژه ما صورت بگیرد.
- یک نمونه از برداشت اشتباه می تواند انتشار یک نقل قول اشتباه باشد که شخصی از کسی می گوید و ممکن است منجر به این شود که دیگران نسبت به عقیده ای که آن فرد دارد دچار اشتباه شوند. مثال دیگر می تواند انتشار عکس یک نفر در اینترنت باشد در حالی که آن شخص اجازه انتشار را نداده است.
- به منظور خودداری از آسیب رساندن به احساسات دیگران یا همسران کردن اطلاعات اشتباه در زمان انجام پروژه، همیشه خوب است که پیش از انتشار هر عکس یا نقل قولی، از صاحب عکس یا نقل قول اجازه بگیریم. این مسئولیت شماست که سوژه های خود را با احترام و دقت بازنمایی کنید. باید بدانید که قدرت شما در اینترنت در مورد بازنمایی بسیار واقعی است و ممکن است منجر به آسیب رساندن به احساسات و شهرت آدم ها شود.

کاربرگ *الگوی مصاحبه* را به بچه ها بدهید و آن را با کلاس بخوانید. به دانش آموزان زمان بدهید تا هر پژوهش ضروری آنلاین را خودشان انجام دهند. پژوهش هایی چون ارتباط آنلاین با افرادی که می خواهند با آنها مصاحبه کنند و به دست آوردن اطلاعات در این مورد که ببینند آنها وقت مصاحبه دارند و امکان مصاحبه با آنها است یا نه.

فعالیت دوم: تمرین کردن مصاحبه

به هر گروه اجازه دهید از اسمارت فونی استفاده کند که ویدئو و صدا ضبط کند. (آنها می توانند بهترین اسمارت فون گروه را انتخاب کنند یا اینکه به صورت داوطلبانه یک اسمارت فون را به فعالیت گروه اختصاص دهند.) از دانش آموزان بخواهید تا یک مصاحبه را تمرین کنند: برای شروع، با نوشتن ۵ سوال پایه ای درباره واقعه یا موضوعی که داستان دیجیتال درباره آن است، مصاحبه را تمرین کنید. این نقش ها را تعیین کنید: کسی که دوربین را می گیرد و فیلمبرداری می کند کیست؟ مصاحبه کننده کیست و مصاحبه شونده کیست؟ نقش های تان را با هم عوض کنید تا موقعیتی که قرار است در آن قرار بگیرید را تمرین کرده باشید.

فعالیت شماره ۳: پاراگراف و چارچوب بندی

کاربرگ چارچوب بندی و ترکیب عکس و کاربرد شات های دوربین را را بین دانش آموزان پخش کنید. از دانش آموزان بخواهید تا عکس گرفتن و ضبط ویدئو را تمرین کنند و همچنین زاویه بندی وسط و پایین دوربین از فاصله های متنوعی از سوژه را تمرین کنند. در پایان فعالیت، از هر دانش آموز بخواهید تا یک عکس از عکس هایی که به صورت تمرینی گرفته است، برای کلاس پخش کند.

فعالیت ۴: آماده سازی استوری برد

کاربرگ الگوی استوری برد داستانگویی دیجیتال را بین دانش آموزان پخش کنید و از گروهها بخواهید تا آن را برای خلق داستان دیجیتال شان آماده کنند. وقتی کارشان تمام شد، از گروهها بخواهید تا استوری بردهایی که کامل کرده اند و الگوی مصاحبه را که تمام کرده اند، برای کلاس ارائه کنند. از هر گروه بخواهید تا حداقل یک بازخورد درباره ارائه گروههای دیگر بدهد.

بخش دوم: تولید (ترکیب روایت، مصاحبه ها و تصاویر) (۳ ساعت)

فعالیت شماره ۵: خلق داستان دیجیتال

کاربرگ توصیه هایی درباره تولید و کاربرد فرم رضایت نامه والد/سرپرست را بین دانش آموزان پخش کنید. از هر گروه بخواهید تا عکس ها، ویدئو ها و مصاحبه هایی که انجام داده اند را برای پروژه شان جمع آوری کنند.

قسمت سوم: پس از تولید (وارد کردن عکس ها، ادیت کردن، صداگذاری، انتقال و اضافه کردن اطلاعات بیشتر) (سه ساعت)

فعالیت شماره ششم: سازماندهی، ادیت کردن، ضبط روایت، اضافه کردن موسیقی و وارد کردن اطلاعات

کاربرگ پس از تولید داستان دیجیتال را بین دانش آموزان پخش کنید و از آنها بخواهید تا دستورالعمل ها را دنبال کنند.

فعالیت شماره هفتم: بحث و گفتگو

ابزارهای آموزشی و کاربرگ ها

داستان دیجیتال چیست؟

داستان دیجیتال داستانی است که به کمک ابزارهایی مانند عکس و فیلم و صدا گفته می شود. هدف داستان دیجیتال این است که یک دیدگاه، عقیده، داستان زندگی یا پیامی را بگوید و آن را با استفاده از یک رسانه کامل و قدرتمند با دیگران به اشتراک بگذارد. تکنولوژی های دیجیتالی اکنون در دسترس همه است و می توان با استفاده از آنها ویدئو ساخت، آن را صدا گذاری کرد و در مقایسه با تکنولوژی های آنالوگ ارزان و آسان هستند. به همین دلیل است که می توان ساخت داستان دیجیتال را با دانشآموزان در کلاس کار کرد تا قادر باشند داستان خودشان را بگویند و در این جهان هزار صدایی، شنیده شوند.

داستان دیجیتال را میتوان به صورت شخصی یا گروهی ساخت. داستان دیجیتال ترکیبی از تصاویر، ویدئو، متن، موسیقی و صداگذاری کلام است. یک داستان دیجیتال این ترکیبات متنوع را در بر می گیرد:

- عکس های دیجیتالی
- ویدئوهای دیجیتالی
- صدا و روایتگذاری
- متن (عنوان، اطلاعات اضافه)
- موسیقی

مزیت های داستان دیجیتال در یک پروژه کلاسی

تولید یک کار رسانه ای در یک محیط کنترل شده و مسئولانه یک شکل از مجهز کردن دانش آموزان به ابزار و بیان خود به صورت خلاقانه است. این فعالیت دانش آموزان را ملزم می کند تا به یک مسئله در زندگی خود یا در اجتماع خود فکر کنند و دانش آموزان را تشویق و راهنمایی می کند تا از مصرف کنندگان منفعل به تولیدکنندگان خلاق تبدیل شوند.

به اشتراک گذاشتن پژوهشی که انجام داده ایم، عقایدمان و ایده های مان با جهان به صورت آنلاین می تواند یک تجربه قدرتمند باشد که به ما اعتماد به نفس، دانش و مهارت زیادی می دهد.

توصیه هایی برای تولید

بسته به سن و گروه دانش آموزان تان استفاده از یک سوال برای شروع و یا طرح یک موضوع برای بحث میتواند به نفع کارتان باشد. سعی کنید دانش آموزان را به واسطه بارش فکری در مورد مهمترین موضوعی که می خواهید روی آن کار کنید، متمرکز نگه دارید. به عنوان مثال به جای اینکه یک داستان دیجیتال درباره کلیشه های جنسیتی بسازید، دانش آموزان را تشویق کنید تا با ایده های ملموس تر و خاص تر کار کنند:

- از "کلیشه های جنسیتی" چه درکی دارند و چه می دانند؟
- آنها در کجا، نمونه های خاصی از کلیشه های جنسیتی را می بینند؟
- آنها چه کاری می توانند انجام دهند تا به جنگیدن و مقابله با کلیشه های جنسیتی در زندگی روزانه خود و در اجتماع کمک کنند؟

دانش آموزان را تشویق کنید تا خودشان را هر چه بیشتر در داستان قرار دهند، به جای اینکه بر مضامین عمومی، اصطلاح ها، راه حل ها یا موقعیت های تخیلی تمرکز کنند.

ملاحظات اخلاقی

به همراه فیلمساز بودن، عکاس بودن یا تولید کننده بودن داستان دیجیتال زمانی که پای دیگران نیز در میان است، مسئولیتی نیز می آید. مهم است که درباره مسائل مربوط به بازنمایی اطرافیان را به دانش آموزان معرفی کنید و درباره آن با دانش آموزان بحث کنید؛ پیش از آنکه شروع به گرفتن عکس و تصویر کنند.

باید دانش آموزان پیش از گرفتن عکس و تصویر از دیگران، اجازه بگیرند.

یک سوال که همواره در طول ضبط یا ثبت عکس و ادیت پروژه در ذهن داشته باشیم و مدام از خودمان بپرسیم این است که: "اگر من جای این شخص بودم آیا از نحوه بازنمایی یا نشان دادن خودم به این شکل خوشحال می شدم؟"

الگوی مصاحبه

مصاحبه ها راهی عالی برای یادگیری از فردی است که دانش بالایی در مورد یک موضوع دارد یا عقیده ای درباره آن دارد. در مصاحبه ها معمولا مصاحبه کننده و مصاحبه شونده هر دو روی میز روبروی هم می نشینند. اما به شکل های دیگری هم می توان مصاحبه را انجام داد. خلاق باشید (به عنوان مثال راه بروید و مصاحبه کنید). این شکل مصاحبه کمی سخت است اما در نهایت باعث می شود نتیجه نهایی بهتر از آب درآید. مصاحبه کننده می بایست حداقل بین ۴ تا ۵ سوال آماده را برای شروع داشته باشد. با این حال خیلی بهتر است که در حین مصاحبه هم اگر سوالی برایش پیش آمد بپرسد.

نقش ها: کارگردان، فیلمبردار، مصاحبه کننده، مصاحبه شونده

سوالات مصاحبه:

۱.

۲.

۳.

۴.

الگوی استوری برد داستنگویی دیجیتال

این الگو را استفاده کنید تا بتوانید داستان دیجیتال خود را به تصویر درآورید.

پنج عنصر اصلی یک داستان دیجیتال از این قرارند:

- ۱) دیدگاه شما که به شکلی جذاب گفته می شود: خلاق باشید، از قوه تخیل خودتان استفاده کنید
- ۲) نیت نهایی: پیام اصلی چیست و چرا می خواهید آن را با دیگران به اشتراک بگذارید؟
- ۳) احساسات: چه حسی را می خواهید منتقل کنید؟ چه نوع موسیقی برای حال و هوای داستان مناسب است؟
- ۴) روایت گذاری یا متن: چه ترکیبی از واژگان به بهترین شکل پیام شما را منتقل می کند؟
- ۵) در دسترس گذاشتن داستان دیجیتال: در کجا می خواهید آن را به اشتراک بگذارید؟ (شبکه های اجتماعی، رادیو، وبسایت خاصی، تلویزیون و غیره)

خلاصه داستان (مسئله + راه حل)

<p>عکس:</p> <p>ویدئو:</p> <p>متن روی تصاویر یا ویدئو ها:</p> <hr/> <hr/> <hr/>	<p>روایتی که می خواهید روی ویدئو بخوانید:</p> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/>
--	---

کاربرگ شات های دوربین

یک برنامه تلویزیونی از هزاران تصویر ساخته شده است که به آن شات می گویند. برای ساختن برنامه های تلویزیونی جالب انواع مختلف شات ها استفاده می شود.

فاصله دوربین

سه شات اصلی وجود دارد که میزان دوری و نزدیکی دوربین به سوژه را نشان می دهد. یک نمایش کلوز آپ تنها می تواند یک بخش از سوژه را با جزئیات بیشتری نشان دهد. کلوز آپ ها شات هایی از صورت یک شخص را در بر میگیرند، ردپای یک سگ که در یک مسیر راه می رود، یک دست روی زنگ در، یا یک شاخه درخت. یک تصویری که نصف سوژه را نشان می دهد مانند یک کاراکتر از کمر به بالا یا پشت یک ماشین مدیوم شات هستند. یک لانگ شات کل سوژه را نشان می دهد: یک شخص از سر تا پا یا کل ماشین. هر کدام از این شات ها می توانند یک سوژه یا بیشتر را با هم نشان دهند.

این سه نوع شات برای دلایل خاصی استفاده می شوند. یک شات اصلی در آغاز صحنه به بینندگان می گوید که آنها چه چیزی را دارند می بینند؛ برای مثال یک لانگ شات از یک ماشین که در حال آمدن به هتل است یا یک کلوز آپ از یک علامت رستوران. یا شات واکنشی که برای نشان دادن اثر واژگان یا اعمال یک نفر بر دیگر آدم ها در صحنه استفاده می شود. شات واکنشی نشان دادن واکنش یک فرد به یک اتفاق است.

در کل، تلویزیون یک رسانه کلوز آپ است: چیزها وقتی به صورت کلوز آپ نشان داده می شوند بهتر است چرا که صفحه تلویزیون کوچک است. اما ترکیب شات ها تنوعی را به وجود می آورد و اطلاعات مورد نیاز برای همراهی با داستان را به بیننده می دهد.

زاویه دوربین

زاویه ای که یک شات دوربین از آن گرفته می شود راه دیگری برای دادن تنوع و اطلاعات به مخاطب است. یک شات در زاویه بالا، دوربین بالاتر از سطح چشم قرار می گیرد و از بالا به سوژه نگاه می کند. در نتیجه ی این زاویه دوربین، سوژه بی اهمیت، ضعیف، بی پناه یا کوچک به نظر می رسد و هر چقدر زاویه بالاتر باشد این ویژگی ها شدیدتر میشوند. زمانی که زاویه دوربین هم سطح چشم ها قرار دارد این ویژگی ها خنثی هستند. سوژه نه ضعیف به نظر می رسد و نه قوی. در زاویه دوربین پایین، دوربین از پایین به بالا به سوژه نگاه می کند که باعث می شود سوژه مهم، قوی و مسلط به نظر برسد.

حرکت های دوربین

راه دیگری که به برنامه ها تنوع می دهد، حرکات دوربین است به این صورت که جایگاه دوربین تغییر می کند، از راست به چپ می رود یا از چپ به راست می رود. تغییر جایگاه دوربین به جلو و عقب بردن آن را دالی (Dolly) می گویند. زمانی که دوربین در جای خود ثابت است اما سر آن به راست و چپ حرکت می کند به آن پنینگ (panning) میگویند و زمانی که در جایگاه خود ثابت است اما سر آن بالا و پایین

می رود به آن تیلترینگ (tilting) می گویند. حتی زمانی که دوربین ثابت است و حرکت نمی کند می تواند به تصویر نزدیک یا از آن دور شود که به آن زوم این و زوم اوت می گویند.

اگرچه این حرکات دوربین مفید هستند اما نباید زیاد از آنها استفاده کنیم چراکه اثر خود را از دست می دهند. در حقیقت، هر حرکت دوربین می بایست برنامه ریزی شده باشد و آن را از پیش تمرین کرده باشید. بنابراین حرکت دوربین نرم و پخته است.

توصیه هایی درباره تولید

پیش از تولید

با یک برنامه شروع کنید. نخستین چیزی که شما باید از خودتان بپرسید این است که:

- اصلی ترین پیامی که می خواهید به مخاطب خود انتقال دهید چیست؟ (آیا این پیام تخیلی است یا غیر تخیلی)
- چه سبکی (رئالیسم، غیر واقعی، انتزاعی) چه لحنی (جدی، با نشاط، طنزگونه) و چه ژانری (درام، مستند، درام-مستند، طنز-مستند، کمدی، طنز یا هزل) به بهترین نحو پیام شما را به مخاطب منتقل میکند؟
- چه عناصر بصری و تکنیکی مانند صدا یا زاویه های دوربین داستان شما را بهتر می کند و کمک می کند تا پیامتان به خوبی منتقل شود؟

مصاحبه

سوالات مصاحبه ی بایست:

- پاسخ های تشریحی را بطلبید و نه پاسخ های ساده ای مانند بله یا خیر
- به بحث و تبادل نظر منجر شوند
- اطلاعاتی را در خود داشته باشند
- باعث ایجاد اختلاف نظر شوند
- اختلاف نظر یا جنجال را برطرف کند
- سوال یا سوالات مخاطبان را در برگیرد

اطمینان حاصل کنید که به صورت رسمی از مصاحبه شوند دعوت کنید که در مصاحبه شرکت کند.

نمایشنامه

زمانی که شما همه جزئیات درباره پیام اصلیتان را آماده کرده اید و ایده ای برای نحوه انتقال آن به صورت تصویری به مخاطب خود دارید، وقت آن است تا ایده های خود را روی کاغذ بیاورید. این در واقع یک

نمایشنامه است که برنامه کار شما برای داستان دیجیتال است. در این نمایشنامه شما می بایست ترتیب تصاویر و صداها (دیالوگ، صدا و موسیقی) را مشخص کنید.

الگوی استوری برد

اکنون شما آماده هستید تا استوری برد خود را درست کنید. طرح های خود را ساده بکشید و نیاز نیست حتما نقاش های ماهری باشید تا استوری برد را طراحی کنید. استوری برد به دلایل زیادی مهم است:

- به شما کمک می کند تا تصویری که می خواهید بگیرید را ملموس و یکپارچه کنید. پروسه خلق استوری برد باعث می شود شما روی هر سکانس، نوع شات، زاویه دوربین و حرکت دوربین، متمرکز شوید.
- آنها به عنوان یک ابزار ارتباطی قوی عمل می کنند. شما می توانید به دیگران، خصوصا آنهایی که می خواهند با شما کار کنند، دقیقا نشان دهید که داستان چگونه پیش خواهد رفت. کلمات میتوانند معانی زیادی داشته باشند و آدم را گیج کنند. یک بازنمایی تصویری بسیار شفاف تر و درک آن آسان تر است.
- استوری برد، کار انتخاب ترتیب مراحل، تصویر، ویدئوها و غیره را راحت تر می کند.

لیست شات ها

یک لیست شات ترتیبی است که شما می خواهید داستان دیجیتال خود را بر اساس آن پیش برید.

نهایی کردن برنامه

توصیه هایی مفید که باید پیش از شروع فاز تولید داستان، در نظر بگیرید:

- زمانی که موقعیت مکانی را تعیین کردید حواس تان باشد که پیش از مستقر شدن اجازه استفاده از آن مکان را کسب کنید. یک یادداشت در مورد چگونگی نور و صدا در موقعیت مکانی، تهیه کنید. آیا صدای اضافی در آنجا وجود دارد که ممکن است باعث تغییر صدای پس زمینه شود؟ مانند صدای رودخانه، صدای فن، ترافیک (آیا شما به نور اضافی هم نیاز دارید؟
- اطمینان حاصل کنید که در مکانی که فیلم می سازید یا روی لباس آدم هایی که در فیلم شما هستند هیچ لوگو، برند، علامت خاص و غیره وجود نداشته باشد.

تولید

دوربین

توصیه های کلی درباره کار کردن با دوربین فیلمبرداری:

- اطمینان حاصل کنید که لنز دوربین تمیز است.
- در هر لوکیشن یک جایی با بالانس خوب پیدا کنید

- هر شات را طولانی تر از آنچه که می خواهید ضبط کنید. شما می توانید هر شات را ادیت کنید اما نمی توانید یک شات را طولانی تر کنید.
- اگر سوژه شما در حال حرکت به داخل کادر یا بیرون رفتن از کادر است، صبر کنید تا او کادر را ترک کند و بعد شما دوربین را متوقف کنید.

نورپردازی

نورپردازی کمک می کند تا پروژه ی شما حرفه ای به نظر بیاید. چند توصیه را اینجا بخوانید:

کار کردن با نور طبیعی

- برای نور تصویر به صفحه نمایش ویدئوی خود اعتماد کنید نه به چشمتان. چشم ها به طور اتوماتیک با سطح نور تطابق پیدا می کنند در صورتی که لنز دوربین اینگونه نیست. به همین دلیل است که یک روز آفتابی نور به نظر خوب می رسد اما در دوربین اینگونه نیست. بهترین زمان فیلمبرداری زمانی است که خورشید مستقیماً نمی تابد.
- اگر امکان دارد، در طور شاتهای داخلی، پنجره در اتاق نباشد- خصوصاً سوژه ی خود را در جلوی آن قرار ندهید. نور روشن از خارج باعث می شود به سختی سوژه ها را ببینیم. شما ممکن است نیاز باشد تا پنجره را ببوشانید و نور را با نور مصنوعی تامین کنید.

کار کردن با نور مصنوعی

سعی کنید از سه نقطه نور را استفاده کنید.

- نور اصلی استفاده شده برای روشن کردن سوژه نور کلیدی نام دارد. نور کلیدی معمولاً قوی ترین نور در مجموعه است و در یک زاویه ۴۵ درجه از سوژه و دوربین قرار دارد.
- نور پر کننده یا مکمل، نور دوم است و برای متعادل کردن نور اصلی و کلیدی استفاده می شود. نور مکمل در مقابل نور کلیدی قرار می گیرد.
- نور عقبی نوری است که در پشت سوژه شما قرار دارد و برای تشخیص دادن سوژه شما از پس زمینه استفاده می شود.

صداگذاری

صدا خیلی مهم است. مخاطبان اغلب ویدئوی بی کیفیت را می بخشند اما صدای بی کیفیت را خیر. در اینجا چند توصیه وجود دارد که به شما کمک می کند صدای بهتری را روی ویدئو بیاندازید:

- اگر صدا خراب شده است، خش برداشته است یا خیلی بلند است به این دلیل است که سوژه ی شما خیلی به میکروفون نزدیک شده است. اگر شما در حال استفاده از یک ضبط کننده جدا از دوربین فیلمبرداری هستید تنظیم میکروفون خیلی بالا است.

- اگر سوژه از دوربین خیلی دور است، صدا ممکن است نرم شود و در صدای پس زمینه گم شود. نباید سوژه خیلی دور یا خیلی نزدیک باشد.

پس از تولید

ادیت کردن

انتخاب های شما در طول ادیت کردن بسته به اینکه چه نرم افزاری استفاده می کنید متفاوت است. چند توصیه کلی را اینجا بخوانید:

- زمان زیادی را صرف ادیت کنید. شما وقت زیادی را صرف کرده اید پس در این مرحله عجله نکنید چرا که این مرحله خیلی مهم است.
- سخت نگیرید. هر صحنه که درست کردید و آنچه که باید در موردش انجام می دادید، دادید به صحنه ی بعدی بروید. شات ها را فقط چون جالب هستند وارد فیلم نکنید. اجازه بدهید داستان متمرکز روی یک موضوع باشد. هر پادکست سه تا ۵ دقیقه طول دارد پس آن را طولانی نکنید.

اضافه کردن موسیقی و صدا

- از موسیقی برای ایجاد حس و حال استفاده کنید. اگر می توانید خودتان موسیقی فیلم را تولید کنید.
- زیاد روی موسیقی تمرکز نکنید و صدای آن را در پس زمینه قرار دهید. موسیقی قرار نیست حواس مخاطب را پرت کند.
- اگر امکان دارد صدای پس زمینه را که در لوکیشن ضبط شده است را هم در فیلم داشته باشید تا جاهای خالی موسیقی متن را پر کند.

فرم رضایت نامه والدین/سرپرست

این فرم می بایست توسط همه ی شرکت کنندگانی که در ویدئو ظاهر می شوند، پر شود و امضا شود (توسط والدین یا سرپرست کودکان زیر ۱۸ سال)

شرکت کننده

نام مدرسه..... نام و نام خانوادگی..... سن.....

آدرس خانه.....

شماره تلفن.....

بدین وسیله ما این اجازه را به مدرسه می دهیم که تا:

- عکس یا ویدئوی ضبط شده فرزند ما را در فیلم استفاده کند.
- عکس یا ویدئوی من را استفاده کند. من کمتر از ۱۸ سال سن دارم.

امضای والد/سرپرست

امضای شرکت کننده زیر ۱۸ سال